

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lucae Pinelli Societatis Jesu Theologi, De
Perfectione Religiosa, Et Obligatione, Qvam Qvisqve
Religiosus ad eam consequendam habet. Libri Quatvor**

Pinelli, Luca

Mogvntiae, 1604

Cap. I. Religiosum non debere graüter ferre, si ab aliis contemnatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46699)

LIBER QVARTVS.
DE PERFECTIONE
RELIGIOSA.

In quo agitur de actionibus spiritualibus religiosi, ex quibus intelligi potest quantos progressus in perfectione comparanda fecerit.

Religiosum non debere grauiter ferre, si ab aliis contemnatur.

CAPVT I.

ILl, cur tantoperè affligentis & turbaris, quando animaduertis te apud alios nō magni fieri? qua de causa tanto studio aucuparis honorem & nominis existimationem? Ingressusne es religionem, vt in magno precio es ses apud alios, an potiùs vt securiùs ad vitā æternam peruenires? Mundonè renuncia- sti, vt placeres hominibus, an verò vt serui- res & placeres mihi? Si renuncia- sti, vt mihi placeres, quid tua interest, si nullo loco sis
Z s apud

Gal. I.

apud alios? An arbitraris hac opinione vel impediri animæ tuæ salutem, aut cultû diuinum, quem mihi impendere voluisti? Nequaquam certè. Si quippiam reformidandû esset, id verèdû foret, ne existimatio humana tibi perniciem afferret, cû dicat Apostolus. Si adhuc placeret hominibus, se seruum Dei non futurû. Fili, si benè perpendas; qui non magni te facit, est tibi admodum utilis, quia iuuat te, vt separeris à mundo, & ad me vitæ æternæ collatorem per fugium habeas. Qui te in delitiis habet & collaudat, viam ad salutē tibi præcludit. Et idcirco antiqui mei serui, qui in suis religionibus olim flouruerunt, exultabant, si quando ab aliis contemnebantur; contra verò dolebant, si plus æquo extollerentur. Atque idem hodiè faciunt omnes religiosi, qui verò spiritu præditi sunt. Qui in exilio degit, parui facere debet alios, modo in gratia & fauore illius existat, à quo iuuari potest.

PRIMA elementa à religioso ediscenda sunt hæc. Se contemnere, optare non magni fieri ab aliis, seipsum abnegare, indignum se quacunque laude reputare, facere benè, & tractari malè. Citra horum elementorum praxin nullus religiosus in disciplina spiritali progressum facere potest.

Itaque

Itaque si post annos aliquot in religione exactos, adhuc aucuparis honores, & magni nominis existimationem signū est, te nondum primis elementis, quæ in religionis schola traduntur, imbutum, qua ratione ergo procedes in spiritu? Quid mirum te contristari, quando honor tibi non deferretur? Si vis animo omnem mœrorem eximere, incipe ex animo te ipse nihili æstimare: quia qui semel se contempserit, nullum sentiet ex aliorum contemptu fastidium. Quo opinionem de te maiorem habes, hoc excruciabere amplius, quando ab aliis debitus tibi honor non deferretur.

Dic mihi, nonnè peius est contemptum esse, quàm non esse in precio habitum? & nonnè maiore pudore suffunditur, qui de decorè afficitur, quàm qui debito honore spoliatur? Sic est profectò. Tu non sis magno in precio fortè habitus: at ego sum ab aliis despectus & irrisus, Tibi honor debitus detractus sit: ego autem, caput tuum, pro te summa ignominia exceptus sum. Tu fortè ab hostibus tuis humaniter acceptus non sis: at ego malè tractatus sum etiam ab iis, in quos multa contuleram beneficia. Quod si ego Dominus, Caput & Magister tuus patienter tãtas iniurias iniustè illatas sustinui,

cur tu animo deiiceris, si quando non tantus, quantum optares, honor tibi defertur? Visne superior esse tuo Domino & Magistro? Conuenirene tibi videtur vt sub capite spinoso & ignominiosè tractato, membra lateant delicata & honorificè tractata? Quo quis amplius reuult contemni, hoc suo Domino dissimilior est, quique non dat operam, vt sit ei similis in terra, non habebit cum eo partem in cælo.

HONOR est virtutis præmium. Si vis honore affici, necesse est, te esse virtute præditum; alioquin optares tibi deferri, quod tibi non debetur, & qui deferret potiùs adulator tuus foret, quàm laudator. Quæ verò virtus in te est, ob quam existimas te laude & veneratione dignum? Vera virtus abesse non potest ab humilitate, quæ omnium religiosarum virtutum est fundamentum. Si humilitas in te ergò non sit, multò minus erit vera virtus. Si autem inest tibi humilitas, & verè sis humilis, quomodo fieri potest vt cupidus sis honoris, cum humilitatis proprium sit fugere honores, laudesque humanas? Qui humilitatem colit, desiderat ab omnibus sperni, & gaudet se in precio non haberi. Deindè, quod illustre facinus designasti, vndè tantam nominis famam venari
potu-

potuisti? Vel certè, quid amore mei perpe-
sus es, vt remuneratione mea dignus sis in
hac vita? Certè nec dum profudisti sangui-
nem pro me. nec in vincula coniectus es,
non per vias ignominiosè tractus, non in
crucem actus, sicut ego pro causa tua. Atq;
vt omnia hæc perpeffus fuisses propter me,
tamen gratiæ meæ præsidio indiguiffes, si-
ne qua nihil boni fieri potest, atque ita laus
omnis in me potiùs, quàm in te redundaf-
set. Verum esto, feceris multa opera præmio
digna; putasnè tu consultum talia præsta-
re vt illa remunerentur humano honore in
hac vita, hoc est, vilissimo precio, si confe-
ratur cum diuinis honoribus in cælo para-
tis? Qui operum bonorum, quæ facit, lau-
dem quærit in hac vita, nullam habet expe-
ctare mercedem in altera.

FILII, nunquam curabere hoc malo, si
causam eius non inueneris. Causa proxima
est, magna de se opinio, vndè persuades
tibi te esse honore dignum, magnaque te
afficere iniuria, qui eam opinionem de te
non habuerit. Atque hinc est dolor quem
sentis, quando alij non te magni faciunt.
Sed expendamus rogo, quid tandem in te
sit tuum, vnde promerearis honores & titu-
los? Primum enim quicquid habes, à me
accepi-

accepisti, atque ego idem conseruo, & si minimo momento manum meam subtraherem, redigereris in nihilum. Si quicquid boni tibi inest meum est, certè & honor omnium debetur mihi, non tibi. miseriæ autem & imperfectiones, ac peccata sunt tua, ob quæ an laude dignus sis, & non potiùs dedecore, tu videris. O quàm multi religiosi falluntur existimatione quam de se habent, eiusque volunt esse iudices & arbitri. Dum enim iudicant se honore dignos, & tamen animaduertunt se neque apud Superiores, neque apud alios magnam collegisse nominis existimationem, vehementer anguntur & tristantur. Qui fundamentum malè collocat, peius superædificat. Fili, nondum benè cognoscis te ipsum, & ideò bonus iudex esse non potes, nec rectè de te iudicare. Si benè te cognosceres, tam fragili fundamento non tam magnificum ædificium imponeres. Vt aliquis laudibus celebretur, & in magna veneratione habeatur, necesse est vt opinio & existimatio prius non in honorandi, sed honorantium mente de eius excellentia & dignitate existat. Si autem hi nullam in te virtutem conspiciant, sed imperfectiones potiùs, & leuitates, quomodo possunt bonam de te habere opinionem, & laudes

laudes tuas celebrare? Opera bona efficiunt opinionem bonam, & non desiderium eius, qui laudis cupidus est.

OPTAS videre, quàm longè in hac re ab sis à veritate? Considera, quod tibi iam sum dicturus. Vel mortuus es mundo, vel non es. Si non es, non vales pro religione, nec religio pro te; hæc enim nullos alios recipit & probat, nisi qui toto corde vanitatibus mundi renuntiarunt. & hoc est, esse mūdo mortuū. Inter vanitates autē mundi vna est, ambire laudes, & optare magni æstimari. Si verò mortuus es mundo, cur vis esse in precio apud illum? Mortuus non curat, ponatur nē ad dextram, vel ad sinistram, in loco honorato, vel non honorato, aperiatur sibi caput, vel non aperiatur. Si verò tu ambis honoratiorem locum, si nobile officium, si vis, vt alij tibi cedant, quomodo mortuus es? Nec satis est mihi, si dicas te honorem expetere ob gloriam & honorem meum, vt maiorem apud homines obtineas auctoritatem, eaque fretus plus auxiliij in eos conferre possis. Si enim sic esset, id meo non tuo muneri procurandum incumberet, ac si necesse fuerit, non deero officio meo. Interim honor meus, & gloria mea est, si
tu sis

tu sis humilis, & si quando vilipendaris, non molestè feras: sic enim similis eris mihi, viues in religione quietus, & mercedem obtinebis in cælis. Noris autem, cupidum esse laudum, non esse viam ad alios iuuandos, sed sectatorem esse humilitatis, caritatis, aliarumque virtutum, ac in primis si ab omni ambitione & avaritia alienissimus sis, & bonum exemplum aliis præbeas.

Religiosum non debere esse commodorum corporis plus a quo studiosum.

CAPVT II.

FILI, blandiri amico, & commoditatem illi præbere benè faciendi, est admodum conueniens & laudabile. Sed blandiri inimico æternum tibi exitium molienti, & oportunitatem illi dare malè agendi, est admodum absurdum & detestabile. Non autem ignoras, è tribus capitalibus inimicis tuis vnum esse tuum corpus. Perspectum quoque habes carnem tuam, si non castigetur, sic reddi ferocem, vt perdere velit animam. Qua, quæso, lege præscribitur, vt religiosus ab blandiatur corpori, qui obligatus est illud freno coercere, & mortificare? Qua ratione commodis corporis studeat religiosus,